

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul Consiliului Superior al Magistraturii din România (www.csm1909.ro) și al Institutului European din România (www.ier.ro). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support of the Superior Council of Magistracy of Romania (www.csm1909.ro) and the European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

Traducere din limba franceză

Consiliul Europei
Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Secția a III-a

HOTĂRÂREA
din 14 octombrie 2008
în Cauza Weigel împotriva României
(satisfacție echitabilă)
(Cererea nr. 35303/03)
Strasbourg

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute în [art. 44](#) alin. (2) din Convenție. Poate suferi modificări de formă.

În Cauza Weigel împotriva României,
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din:

Josep Casadevall, președinte,
Elisabet Fura-Sandström,
Corneliu Bîrsan,
Boštjan M. Zupančič,
Alvina Gyulumyan,
Egbert Myjer,
Ineta Ziemele, judecători,
și Santiago Quesada, grefier de secție,
după ce a deliberat în camera de consiliu, la data de 23 septembrie 2008,
a pronunțat următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea nr. 35303/03, introdusă împotriva României de un cetățean al acestui stat, domnul Petre Cristian Weigel (*reclamantul*), care a sesizat Curtea la data de 22 septembrie 2003 în temeiul [art. 34](#) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Prin Hotărârea din data de 8 martie 2007 (*hotărâre pe fond*), Curtea a considerat că vânzarea de către stat a bunului reclamantului unor terți de bună credință, înaintea confirmării în justiție în mod definitiv a dreptului său de proprietate, combinată cu lipsa totală a despăgubirii, a constituit o privare de proprietate contrară art. 1 din Protocolul nr. 1.

3. Nepunându-se problema aplicării art. 41 din Convenție, Curtea a reținut-o și a invitat Guvernul și reclamantul să-i adreseze în scris, în termen de trei luni, observațiile lor asupra acestei chestiuni și în special să o informeze asupra oricărui acord la care ar putea ajunge (*ibidem*, paragraful 60 și punctul 5 din dispozitivul hotărârii pe fond).

4. La data de 5 iunie 2008 Curtea a solicitat părților informații asupra soluției procedurii interne privind anularea certificatului de moștenitor eliberat pe numele fratelui reclamantului.

5. Numai Guvernul a depus, în termenul stabilit de Curte, observații pe această temă. La data de 18 iunie 2008, Guvernul a informat Curtea asupra soluției procedurii inițiate de reclamant pentru a anula certificatul de moștenitor eliberat pe numele fratelui acestuia. Din informațiile prezentate de Guvern reiese că sentința din data de 27 noiembrie 2003 a Judecătorei București, respingând acțiunea reclamantului ca neîntemeiată (paragrafele 14-16 din hotărârea pe fond) a fost confirmată în apelul și recursul reclamantului, și anume la data de 21 februarie 2007 de Tribunalul București și respectiv la data de 28 februarie 2008 de Curtea de Apel București. La dosar au fost prezentate copiile acestor hotărâri judecătorești.

ÎN DREPT

6. În conformitate cu art. 41 din Convenție,

"În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă."

A. Prejudiciu

7. Reclamantul solicită în principal restituirea bunului în chestiune sau acordarea sumei de 139.950 euro, precum și 10.000 euro pentru privarea de proprietate suferită. El a prezentat la dosar un raport de expertiză în acest sens. El solicită 50.000 euro cu titlu de prejudiciu moral pe care l-a suferit datorită privării de bunul său în urma hotărârilor judecătorești pronunțate în speță.

8. Guvernul contestă ferm evaluarea prețului imobilului făcută în speță de expertul desemnat de reclamant. Acesta estimează la 58.830 euro suma maximă ce i-ar putea fi acordată, sumă care reprezintă, potrivit concluziilor unui alt expert, valoarea reală de piață a bunului. El se opune pretențiilor reclamantului în ceea ce privește privarea de proprietate și invocă jurisprudența *Sofletea împotriva României* (nr. 48179/99, paragraful 42, 25 noiembrie 2003). Guvernul consideră de asemenea că constatarea încălcării prin intermediul Hotărârii pronunțate pe fond ar putea constitui, în sine, o reparație satisfăcătoare a prejudiciului moral invocat.

9. În ceea ce privește confirmarea judiciară, la data de 28 februarie 2008, a unui al doilea certificat de moștenitor eliberat în favoarea fratelui reclamantului, care nu era parte la acțiunea în revendicare formulată de reclamant, Curtea constată că dreptul român oferă oricărei persoane care a suferit un prejudiciu în urma eliberării unui certificat de moștenitor posibilitatea de a cere anularea acestuia (art. 88 din Legea nr. 36/1995 de reglementare a activității notariale). Pe de altă parte, codul de procedură civilă oferă persoanelor care se află în aceeași situație ca cea în care se afla fratele reclamantului, posibilitatea de a interveni în cadrul unei acțiuni în revendicare, prin intermediul unei cereri de intervenție (art. 49 și următoarele din codul român de procedură civilă). În orice caz, Curtea constată că în anul 2002 a fost încheiată o tranzacție între moștenitorii fratelui reclamantului și reclamant. Această tranzacție privea

partajul bunurilor succesoriale, inclusiv bunul în litigiu. Prin urmare, Curtea consideră că în prezenta cauză este necesară aplicarea art. 41.

10. Curtea reamintește că a concluzionat că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție datorită vânzării de către stat a apartamentului în litigiu și a terenului aferent unor terți, combinată cu lipsa totală a despăgubirii.

11. În circumstanțele speței, aceasta consideră că restituirea apartamentului nr. 3 situat la primul etaj al imobilului situat în București, Bulevardul Carol nr. 28 și a terenului aferent ar repune reclamantul pe cât posibil într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă cerințele art. 1 din Protocolul nr. 1 nu ar fi fost încălcate.

12. Dacă statul pârât nu va proceda la o asemenea restituire în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, Curtea decide că Guvernul va trebui să plătească reclamantului, pentru prejudiciul material, o sumă corespunzătoare valorii actuale a bunului.

13. În cauză, în ceea ce privește stabilirea sumei prejudiciului material, Curtea observă că reclamantul și Guvernul au prezentat fiecare o evaluare a apartamentelor în litigiu. Ținând cont de probele prezentate de părți, precum și de informațiile de care dispune asupra prețurilor pieții imobiliare locale, Curtea estimează valoarea de piață actuală a bunului la 85.000 euro.

14. În ceea ce privește sumele cerute pentru nebeneficierea de bun și pierderea valorii acestuia, Curtea nu va alocă nicio sumă cu acest titlu, ținând cont de faptul că a dispus, drept reparație potrivit art. 41 din Convenție, restituirea bunului în cauză. Curtea va ține totuși cont de privarea de proprietate suferită de reclamant cu ocazia reparației prejudiciului moral.

15. Cât privește prejudiciul moral, Curtea consideră că evenimentele în cauză au provocat reclamantului neplăceri și incertitudini, pentru care suma totală de 2.000 euro reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit.

B. Costuri și cheltuieli

16. Reclamantul solicită 1.360 euro cu titlu de costuri și cheltuieli, din care 226 euro pentru cheltuielile de expertiză și 1.134 euro pentru onorariile avocatului. Acesta a prezentat la dosar acte doveditoare în acest sens.

17. Guvernul nu se opune rambursării cheltuielilor, cu condiția să fie justificate, necesare și rezonabile.

18. În conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea costurilor și cheltuielilor decât în măsura în care se stabilește realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al cuantumului lor. În cazul în speță, ținând cont de elementele pe care le deține și de criteriile susmenționate, Curtea consideră rezonabilă suma de 1.360 euro cu titlu de costuri și cheltuieli pentru procedura națională și o acordă reclamantului.

C. Majorări de întârziere

19. Curtea hotărăște să aplice majorările de întârziere echivalente cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga trei puncte marginale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
CURTEA,
ÎN UNANIMITATE:**

1. hotărăște :

a) că statul pârât trebuie să restituie reclamantului apartamentul nr. 3 situat la etajul întâi al imobilului situat în București, Bulevardul Carol nr. 28, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu [art. 44](#) alin. 2 din Convenție ;

b) că în caz de nerestituire statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în același termen de trei luni, 85.000 euro (optzeci și cinci mii euro), la care se va adăuga orice sumă putând fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciul material ;

c) că statul pârât trebuie să-i plătească de asemenea reclamantului, în același termen de 3 luni, 2.000 euro (două mii euro), pentru prejudiciul moral, precum și 1.360 (una mie trei sute șazeci euro), pentru costuri și cheltuieli, la care se va adăuga orice sumă putând fi datorată de reclamant cu titlu de impozit ;

d) că sumele menționate vor fi convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății ;

e) că, începând de la data expirării termenului amintit și până la momentul efectuării plății, suma va fi majorată cu o dobândă simplă, a cărei rată este egală cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga trei puncte procentuale.

2. Respinge cererea de acordare a unei satisfacții echitabile pentru rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris, la data de 14 octombrie 2008, în temeiul [art. 77](#) alin. 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,

președinte

Santiago Quesada,

grefier

